

מילים שנאמרו על קברו של אלחנן ז.ל.

- הספד שנאמר בהלוויית אבא שלנו, זיכרון יעקב, 21.7.1962, תורגם מההספד המקורי שנכתב בגרמנית.

באנו כדי להיפרד ממך, אלחנן.

הלכנו יחד רבע מאה, דרך ארוכה.

לאורך כל השנים הללו ביקשנו לעצב את החיים שלנו במסלול זהה.

מה שעבורך היה בעל משמעות היה גם עבורנו משמעותי.

כאשר אמך הצטרפה אלינו החל להיפתח בחיינו פרק חדש.

נישואיך הפכו גם עבורנו לדגם לעיצוב חתונות.

החיים שלנו הובילו אותנו על אותה דרך.

אנו זוכרים את כל האירועים הקטנים ואת עשייתך המגוונת.

מוקדם מדי ובאופן פתאומי נלקחת מאיתנו.

כך נקרע המארג שעליו עבדו יחד. אבל דבר אחד מותר לנו לומר לך:

אמך היא אמנו, ילדיך הם ילדנו, משפחתך היא משפחתנו.

עדיין לא הגיע הזמן להביע את הרגשות שלנו במילים, מוקדם מדי אבל גם מאוחר מדי.

מוקדם מדי, שכן אנו בתדהמה על האסון וקשה מדי להביע אותו. – מאוחר מדי, מאחר

שכל מילות ההערכה אינן מגיעות לאוזניך. משפחת מעיין צבי נפרדת ממך.

שישורר עימך השלום, אלחנן העמית והחבר היקר.